

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΕΝΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΡΕΠΟΡΤΕΡ

(Το καταπληκτικό κατόρθωμα του Ι. Βαλλιέ)

ΣΦΑΛΩΣ ή περιπέτεια που θα σάς διηγηθούμε, θα σάς φανή άπιστευτη. Κι όμως είναι αληθεστατή. Ως προπονητιστή και ήρωά της έχει τον περίφημο Βαλλιέ, άρχηγό του αστυνομικού ρεπορτάζ μιάς από τις μεγαλύτερες καθημερινές εφημερίδες του Παρισιού.

Ατρόμητος στην εξάσκηση των επικινδύνων, πολλές φορές, καθηκόντων του, ο Βαλλιέ έλάτρευε κυριολεκτικώς το επάγγελμά του. Ήταν προικισμένος με πολυμίχλινο, έφευρετικό μυαλό και δεν φοβήθηκε ποτέ τον τά έμποδία, που είτε ή φύσις, είτε ή αστυνομικές

και δικαστικές άρχές έβαλαν άδιόικτα στο δρόμο του, τρομοκρατημένος από την άξυδέρικεια και την χωρίς όρια άδικαιοσύνη του μεγάλου αυτού δημοσιογράφου.

Ξέρουν οι άγαπητοί άναγνώστα του «Μπουκέτου» τί θα πη δημοσιογραφικός συναγωνισμός και σε τί έξοδα υποβάλλεται μιά εφημερίδα, για να φανή καλύτερα πληροφορημένη από μιά άλλη, όταν συμβαίνει

συναδέλφους των. Τρεγάματα, πονηρίες, άγρόικτες, κόπια και ό,τι βάλει ο νους σας.....

Έ, λοιπόν, ο Βαλλιέ ήταν άσυναγωνιστος σ' αυτά. Τον έτρωσαν οι συνάδελφοί του και τον άποφειναν ή άρχές, όπως άποφειν ή δόλοος τό λιβάκι. Ψηλός, λιγνός, άεικάνητος και πανταχού παρών, ο Βαλλιέ δεν ίσχυόόουσε μετροστά σε τίποτε. Άρκεί να μάξεν πληροφορίες για την εφημερίδα που, έξαιρετικώς, που τή άλλα φύλλα δεν θά είχανε. Άς έθόουιμε τώρα στο ψητό :

Κατά τό 1905, μιά συνταρακτικη είδησις διαδόθηκε στο Παρίσι και συναγένησε βαθειά τό Κοινόν και τις εφημερίδες. Έπρόκειτο για τό έξης: Μιά μαμψ, που καθόταν σ' ένα έξοχικό σπίτι στα περίχωρα του Κερλουάν, νομός Φινιστέρ, άκουσε θόρυβο, κατά τή μεσάνυχτα, στην αλλη της. Πεταχτηκε άμέσως με τή νυχτικη της έξω να δη τί τρέζει. Πριν κάμει όμως ένα-δύο βήματα, μερικoi άγνωστοι την άρταξαν ξαφνικά, την έδεσαν χειροπόδαρα και παρ' όλα τό σκοτάδι της νύχτας, την έφραξαν τή μάτια κ' έναν επίδεσιμο τεκνό. Με βουλωμένο τό στόμα έπειτα, την έβαλαν στο αυτοκίνητο που τούς περιμενε έξω και την όδήγησαν με τρέξιμο τρελλό σε κάποιον πάργο άρχοντικό.

Έκει, ή μαμψ λήθηκε, λυγρόθηκε κ' από τ' άλλα δεσμιά της και όδηγήθηκε σε μιά κρεβατοκάμαρα, άφάνταστης πολυτελείας. Μιά γυναίκα νεαρή βρισκόταν εκεί ξαλωμένη στο κρεβάτι, έτοιμόγεννη. Στο πρόσωπο φορούσε μάσκα πουκρυβε εντελώς τή χαρακτηριστικη της. 'Η μαμψ, θέλοντας και μη, την περιποιήθηκε κ' έπειτα από δύο ώρες, ένα άγαρίκι παχουλό ήρθε στον κόσμο.

Μετά τόν τοκετό, οι προσωποφόροι άγνωστοι όδήγησαν και τή μαμψ στο σπίτι της, με τις ίδιες, όπως πριν, προφυλάξεις, και της έβαλαν στο χέρι 25 χροιά λουδοβίκεια (12 χιλιάδες επάνο-νάτω σμερηνές δραχμές). Έπειτα εξαφανίστηκαν, την ώρα που χάραζε ή ήμερα πια.

Άμέσως ή μαμψ παρουσιάστηκε στην αστυνομία του Κερλουάν κ' ανέφερε την άσυνήθηση κ' άλλόικτη περιπέτεια της. 'Η είδησις διαδόθηκε παντού άνω άστραπή και τό Κοινόν όλόκληρης της Γαλλίας, δρασμένο για λεπτομέρειες, ζητούσε τό γρήγορο ξεκαθάρισμα της σκοτεινής και μυστηριώδους αυτής υπόθεσης.

Έξαφνα όμως, ύστερα από μερικόν ήμερών ενέργειες και έρευνες, ή αστυνομικές και δικαστικες άρχές του τόπου διάταξαν να σταματήση κάθε σχετικη άνάκρισις, γιατί στη λεπτή αυτή υπόθεση ήσαν φαίνεται άνακατεμένα πρόσωπα της άνωτάτης πάξως και τό ξεκαθάρισμα των λεπτομερειών θα είχε μεγάλες συνέπειες για τή Γαλλία, διλωματικες και πολιτικες. Γρήγορες μάλιστα και μυστικες συνεννοήσεις μεταξύ διαφόρων πρεσβειών και του ύπουργού της Δικαιοσύνης στο Παρίσι, κατέληξαν στο αποτέλεσμα να χωρακτηρήσθ ην υπόθεση ό εισαγγελικός της Βορέστης ως «Υ ψ ι σ τ ο ν μυστικόν του Κράτους» και να την βάλει στο χρονο-ντοίκαιο.

Έτα, μόλις έφθισαν στο Κερλουάν τή πιο καλύτερα λογιωικά των Παρισίων εφημερίδων, γεμίτα δραστηρίτητα και λαχόνα για λεπτομέρειες, βρέθηκαν πρό καταγορηματικης άρνήσεως εκ μέρους των άρχόν για την παροχή και της πιο άσβηστης πληροφορίας.

Άπογοητευμένοι όλοι τους κ' ο Βαλλιέ μαζί, έστρώσαν επί τέλους τό σπάκι της μαμψ, μήπως μετροέσουν άπ' αυτή με τρόπο να φερθούν και. Μά εκεί, ή μητέρα και ή δυό αδελφές της μαμψ τους βεβόισαν, ότι κατά διακαήν του εισαγγελικός, ή μαμψ άναχώρησε για άγνωστη διεύθυνση και ότι μόνον ή άρχές ξέρουν που βρισκται. Οι συγγενεις της δεν είχανε ιδέα καν για τό κρυφό της καταφύγιο.

Άπαισιόμονοι πια οι δημοσιογράφοι, ξησάνησαν και φύγανε, άπραγο εντελώς, για τό Παρίσι. Μά όχι όλοι τους. Έμεινε μόνον ο Βαλλιέ, κρυφά άπ' όλους. Είχε τό σχέδιό του.

Έπειτα από δύο-τρεις μέρες, ενώ ή υπόθεση άρχιζε να ξεγυλίσει, ο Βαλλιέ πήρε μαζί του κάποιον συνάδελφό του μιάς εφημερίδος της Βορέστης, καθάλλικεσαν δυό μονιάρια και πήραν τό δρόμο για τό έξοχικό σπίτι της μαμψ. Μόλις έφτασαν καμιά δικαστικη μέτρα μακρού άπ' τό σπίτι, ξεπέξωσαν, έκρυψαν τή μονιάρια τους πίσω από κάποι καλαμιάς και κρύφτηκαν κ' αυτού, αφού πήραν μαζί τους και μιά βαλίτσα, πούχε ο Βαλλιέ φορτωμένη στο μονιάρι του.

Ο Βαλλιέ άρχισε τότε να γύνεται, άνωξε τή βαλίτσα του, έβγαλε από μέσα με άλόικτη φανταχτερη σπολή άξιομιστικη της χωροφρικτικής και τή φόρσε. Κρέμασε στο πλευρό του ένα γναλωτερό σπαθί, έβαλε στο κεφάλι του τό μεγαλύτερο, μεταξοτό και χρυσοκέντητο τριόκω πύλαρο, όπως τή συνήθιζαν την εποχή εκείνη οι άξιομιστικοί στη Γαλλία, φόρεσε κ' ένα ξενάγκι λουπρονένες μόντες με πελώρα σπασήνια κ' αφού συμβόλεψε τον καταπληκτικό συνάδελφό του να τον περιμένει εκεί κρυμένος όποπου να γυρίση, πρήθηκε με ύρος σπασαχόου προς τό σπίτι της μαμψ.

Θαμνομένες ή αδελφές της μαμψ άπ' την άνεκδιήγητη και άπερετηκή έμφάνση του πολυμυχιάνου Βαλλιέ, μόλις τόν άντίκρυσαν, έπρεξαν να τόν κλωσορίσουν, λυγίζοντας τό κρυμίο τους σε λογής-λογής ύποκλίσεις. Τότε ο παμπόνητος ρεπόρτερ μίας τούς είπε βρωστικά-βρωστικά κ' από-τομα :

—Γρήγορα, γιατί βιάζομαι. 'Ηρθα για μιά συμπληρωματικη άνάκρισις.....

Τρασιάστηκαν κυριολεκτικώς να τόν έξυτηρητήσουν ή άρελεις εκεινες χωριάτισσες. Οίτες την φαντάστηκαν τό τόσο θροσό σχέδιό του, με όση και ή άρχές τις είχαν κάνει σχετικα προσεκτικες. Ποιός θα τολμούσε να έμυχηρήση την ζωή του μιά τέτοια φάρασα κομμοκρατικη εις βάρος της έξουσίας;

Άμισήκων άμέσως μιά καταπληκτικη και κατέβασαν με χιλιας ρεθερίτσες τόν άκατάδεχτο και καποσυριασμένο άξιομιστικό της χωροφρικτικής στο ύπουργείο του σπιτιού τους. Έκει, ξαλωμένη στο κρεβάτι, βρισκόταν νύχτα-μέρα ή δύστηνη μαμψ, τρυπωμένη σαν τόν πανικό στη σκοτεινή φωλιά του. Θάβγαυε από κει μέσα ό-ταν θά έπαιε όριστικά τό σούσουρο.

Κι' έτσι, στο μισοκόσμιό του ύπουργείου, άρχισε μιά άνάκρισι έξονησικη άπ' τόν τετραπέδατο κ' άξέχριστο ρεπόρτερ. Άνάκρισι που θά την ζήλευαν οι πιο γαροί άνακριτοί του κόσμου, ά-

Ο ΜΟΥ'ΣΗΣ (Έργον του Α. Φινέ).

νάριση, τέλος, που κράτησε δεκάτ' οχτώ ώρες. 'Η άμοιρη μαμή λιποθύμησε δύο φορές απ' την εξάντληση, μα ο Βαλλιέρ εξακολουθούσε τ'ο χαβά του, άδυσώπητος κα' άνηλεής. Λεπτομερής περιγραφή του έσοπερικού τού πάργου, βοήθησε τόν ρεπόρτερ, μαζή με χίλια—δύο στοιχεία πούχε έντομαεταξή μαζέψει αυτός προσωπικώς, να ξεραχώνισι τή μαμή με τέτοιον τρόπο, ώστε, μόλις τ'ο βράδυ τελείωσε ή ανάκρισι του, ήταν τελείως κάτοχος τού μυστηρίου.

Με την ίδια πόκα που ήθε, σηκώθηκε κατόπιν να φύγη. Τριγυρισμένος απ' τή μαμή, τή μάνα της καί τις αδελφές της, πήρε ύφος π'ο άκατάδεχτο κα' αίσθητό άνόμια, έδωσε συστάσεις κα' συμβουλές να ξεακολουθηθ'όν τ'ο... κρήνημο τής μαμής (!) κα' μόλις τόν έχασαν από τ'α μάτια τους, άρχισε να τρέχη χοροπηδηχτά κα' να ξεφωνίζη σάν τρελλός!...

—Τ'ο «λαϊκίνα» πιάστηκε!... 'Επασα «λαϊκίνα»!... Τ'ο ίδιο βράδυ, ένα μακροσκελέστατο τηλεγράφημα τού Βαλλιέρ στην έφημερίδα του, ξεσκίαζε τ'ο μυστήριο τού πάργου. Σ'ας τ'ο δίνω με λίγες λέξεις:

Κάποιος πρεσβευτής μεγάλου κράτους, Ξελόγησε τήν κόρη ενός Γάλλου ύπουργού. 'Επειτα από ένν'η μήνες, στόν έφημικό εκείνου πάργου, τελείως μυστικά κα' με τίς γνωστές μας προφυλάξεις, ή κόρη έγινε μητέρα. Γάμος δέ χοροΐσσε, γιατί ο πρεσβευτής ήταν παντρεμένος κα' έτσι έφερε τ'ο μυστικό να σκεπαστή μα' φορά. Καί σκεπιάστρε πραγματικώς, ως προς τήν ουσία, γιατί ο Βαλλιέρ φρόντισε να καλύψη σ'ο τηλεγράφημά του τ'α πραγματικά όνόματα τών ήρώων τής περιπέτειας αυτής με ψευδώνυμα έμπνεύσεως δικής του. Κα' ή διπλωματικώς περιπλοκή άποσοβήθησαν.

'Ισχυμε δ'ο καλά. 'Εμμεν' έμιοσ τ'ο περίπαγμα τής 'Εξουσίας κα' φουρκισμένος ο εισαγγελεύς τής Βρέστης, έκανε μήνυσι τού Βαλλιέρ. 'Όταν όμως ο γενικός εισαγγελεύς η, Ντενιέ πήρε σ'α χέρια του τή μήνυσι κα' διάβασε τίς έξιοφρενικές λεπτομέρειες τών κατορθωμάτων τού άμύητου Βαλλιέρ, έσκασε σ'α γέλια. 'Ισχυροί φίλοι κα' θαυμασπά τού άληγομόνητου ρεπόρτερ έπενέθησαν, μίλησαν δεξιά κα' άριστερά κα' ή μήνυσι μίτρε σ'ο... χρονοπούλατο!

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ο ΔΟΥΜΑΣ ΚΑΙ Η ΚΑΛΟΦΑΓΙΑ

'Ως γνωστόν, ο 'Αλέξανδρος Δουμάς πατήρ ήταν καλοφαγάς κα' καλοζοιστής σ'ο έπακειο.

Σ'ας μανίες του αυτές όφειλεται κα' ή ειδικότης που απέκτησε σ'τη μαγειρική τέχνη, για τήν όποια μάλοτα έγραψε κα' έναν δόξαλογο τόμο από 1100 πικνότερες σελίδες.

Τ'ο βιβλίο αυτό, σ'ο όποιο ο πολυγράφος συγγραφέας προσπαθεί να φιλοσοφήσ'η επί τής μαγειρικής κα' τής καλοφαγίας, έκαλοσόφησε σ' έλάχισα αντίτυπα μεταξ'όν φίλων του.

'Όπως φαίνεται λοιπόν απ' δ'οα γράφει εκεί μέσα, ο Δουμάς θεωρούσε τ'ο φαγητό ως τήν μεγαλύτερη ήδονή τής ζωής κα' γ' αυτό κατέφανε δ'οους τρώνε μόνο κα' μόνο για να χορτάσουν.

«Μονάχα ο άγριος κα' άπολίτιστος τρώγει έπειδή πεινάει, γράφει. 'Ο πολιτισμένος τρώγει για ευχαρίστησι κα' άπόλαυσι κα' γ' αυτό παρασκευάζει τήν τροφή του κατά τρόπο που να μπορέη να έρεθισή κα' να τέρψη τίς αισθήσεις του».

Σ'το βιβλίο αυτό, γενικώς, ο Δουμάς προσπαθεί να μνήσι τούς άναγκώστιας του π'α μυστήρια τών Λουκουελιών ήδονών.

ΞΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Οι τελειότεροι άνάμεσα σ'τους ανθρώπους είνε εκείνοι που παρδειγματίζονται κα' μορφώνονται από τ'α ίδια τους τ'α σφάλματα.

Σ α ι ξ π η ρ

'Η εironεία καμμά φορά σημαίνει έλλειψη πνεύματος.
Σ α λ ω ν

'Η δυστυχία είνε ο κόρος τής εύτυχίας, κα' ή εύτυχία ή έλλας τής δυστυχίας.

Π ι ε ρ Λ ε ρ ο υ

Τ'ο δνεργο που πραγματοποιείται ισοδυναμεί κάποτε με δυστήρημα.

Φ ε ς ι ε

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Στήν πόλι Μπούφαλο τής 'Αμερικής, διεξήχθη π'ο δμήνιο μα' προτότιμη δίκη. 'Ακούσατε κα' άν μπορέσει μ'ην εκπλήττεσθε!

—'Ενα βράδυ, ο δικαστής 'Αρθούρος Ρίμπερτσον κατέφυγε σ' ένα έξοχικό μαζή κα' έπαε μέχρι τέτοιου σημείου, που σ'ο τέλος τών μετέφεραν άναίσθητο οί αστυνόμενες σ'ο σπίτι του.

—Τήν άλλη μέρα που ο Ρίμπερτσον πήγε σ'ο δικαστήριο για να εκδικάσ'η διάφορες ύποθέσεις, εκάλεσε τόν γραμματέα κα' τόν διέταξε να αναγνώρη σ'ο πανάκιο τών ύποθέσεων τής ημέρας, που θα έτοιχοκολλείτο σ'την έξόθυρα τού δικαστηρίου, πρώτη—πρώτη τήν ύπόθεσι κατά τού δικαστού Ρίμπερτσον, δηλαδή κατά τού έαυτού του!

—Οί διεκγόροι κα' ο συγκεντρωμένος σ'ο προαύλιο τού δικαστηρίου κόσμος, ύπαν τ'α άντελήθησαν δλ' αυτά, έμειναν καπ'αλήντοι! Καί περίμεναν πλέον με άγωνία τήν έναρξή τής συνεδριάσεως τού δικαστηρίου, ή άβουσα τού όποιου είχε γεμίσει άσφρακτά.

—'Όταν σ'ο λίγο άρχισε ή συνεδρίασις, ο δικαστής Ρίμπερτσον σηκώθηκε όρθιος πάνω σ'την έδρα του κα' με σοβαρό ύφος είνε τ'α έξης:

—«'Αρθούρε Ρίμπερτσον, είσα παρών! Είσα ήλικίας 45 έτών κα' είσαστείς τ'ο έπάγγελμα τού δικαστού, σ'την πόλι Μπούφαλο. Κα' τηγορείσαι, ότι χ'θές τ'ο βράδυ παρέβης για πρώτη φορά σ'τη ζωή σου τόν άπαγορευτικό νόμο για τ'α οίνοπνευματώδη ποτά. 'Ο νόμος τής πατρίδος σου είνε ίσος δ'ο άλλους! 'Επειδή τόν παρέβης για πρώτη φορά, σ'ε καταδικάζω εις πρόστιμο 150 δολλαρίων! 'Αν τ'ο επαναλάβεις, θα σου ελαβώω φυλάκισιν κα' στέρησιν τού έπαγγέλματός σου!»

—'Υστερα, αφού έβγαλε κα' παρέδωσε σ'όν γραμματέα τού δικαστηρίου τ'α 150 δολάρια, κάθισε σ'τη θέσι του κα' ή συνεδρίασις συνεχίστηκε.

—'Η Λονδρέζα κυρία Σίμμυ Βόρτλεϋ έχει έναν θαυμάσιο κα' έξυπνότατο σκύλο, τόν Ζίνκερ, που είνε γνωστός για τούς εύγενικούς του τρόπους σ' όλη τήν άριστοκρατία τής 'Αγγλικής πρωτεύουσας.

—Τόσο πολύ τρέντιλεμαν είνε ο σκύλος αυτός, ώστε κάθε φορά που ή κυρία τόν δέχεται σ'ο μέγαλό της διάφορες φίλες της, τίς συνοδεύει ύπαν φαίγουν ως τ'α σπύτια τους.

—Δίν παραλείπει δέ να κίνη σηχνά για δικ'ο του λογαριασμό επισκέφειρ σ'α σπύτια τών φιλενάδων τής κυρίας του.

—Π'οδ ήμερόν, ύστερ' από μα' τέτοια έπισκεψή του, ο Ζίνκερ δέν έκνοούσε να φύγη από τ'ο φιλόξενο σπίτι που είχε πάει κα' ή οικοδέσποινα άναγκιάστρε να τηλεφωνήσ'η σ'τη φίλη τής κυρίας Βόρτλεϋ κα' να τήν ειδικαίση, ότι ο άγαπημένος της σκύλος είχε σπρωθεί για καλά σ'ο σπίτι της.

—'Η κυρία Βόρτλεϋ παρακάλεσε τότε τή φίλη της να οδηγήσ'η τόν Ζίνκερ σ'ο τ'ηλέφωνο κα' να τού βάλ'η τ'ο άκουστικό σ'ο αυτί του.

—'Ετσι κα' έγινε πράγματι. Τότε ή κυρία Βόρτλεϋ φώναξε έπατακτικά από τήν άλλη άκρη τού τηλεφωνικού σύματος: «—Ζίνκερ, έλα άμέσως σ'ο σπίτι!» Κ' ή εύγενικός σκύλος υπάκουσε άμέσως σ'τη διαταγή τής κυρίας του.

—Σ'τη Γερμανική πόλι 'Ιντερλάζεν, βρίσκεται τ'ο πιο άξιοπεριεργο ρολόι τού κόσμου.

—'Επάνω σ' έναν πίνακα σκασιού είνε τοποθετημένα τ'α δ'οδεκα πούλια τού ήρώμνου, σ'ε τέτοια σειρά που να δείχνουν τίς δ'οδεκα ώρες.

—Δύο στέκες μυλλιάρδων χρησιμοποιών ως όροδείχτης κα' λεπτοδείχτης, μερικές μπάλες δέ κα' άνάλογο ζάρια σπολλίζουν τ'ο παράξενο αυτό ρολόι, που είνε τοποθετημένο σ'ε μα' κεντρική πλατεία τής πόλεως.

—'Ο Γερμανός μηχανικός 'Ερρίκος 'Εβερτ διεπίστωσε τελειωτικά, ότι ένα τραίνο φθαίρει δια τής διαδόσεώς του τ'η σιδηροδρομική ράβδο κατά ένα έκονομικώς χιλιοστό τού χιλιοστομέτρου.

—Π'ρέπει δηλαδή να περάσουν 100.000 τραίνα για να άραφώσουν από τή σιδηροδρομική ράβδο ένα χιλιοστόμετρο μετάλλου.

—'Επειδή δέ ή σιδηροδρομική γραμμή θέεται σ' άρχιστία ύπαν χάσει ένα λόντο από τ'ο μέταλλό της, π'ρέπει να περάσουν 1.500.000 τραίνα για να συμπληρωθή ο βαθμός αυτός τής φθοράς.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ